

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, II. Bind

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, II. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, II. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 567. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm02-shoot-idm139964405140928/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, II. Bind

Da Ingen maægted gjette hvad man spilled,
 Da gik først Adams Vid for fulde Seil:
 Han Husets Frue tog ved Haand, og stilled
 Saa hende frem midt for det store Speil.
 Men da med alle Fortrin, alle Feil,
 I Glasset nu man saae det røde Billed,
 Mens Fruen selv for Speilets Frue neiar,
 Da raabte som med een Mund man: Fru Dreyer! —

Side 70 Linje 3: *frappante*] (fransk) „treffende, slaaende“.

Side 70 Linje 6: *Legens Kunds stedss skar itu*] sml. Anm. til Side 9 Linje 16.

Side 70 Linje 17—24] Skaalerne dengang, siger Plenge (anf. Skrift, Side 93), „udbragtes uden mange overflødige Ord [alm. kun: Og nu vil jeg udbringe en Skaal for Hr. Grosserer Hans Jensen og hans Madame], men altid ledsagede af Omkvædet: „Og dette skal være o. s. v.“ og en Række rungende Hurraer“. Formen for dette Omkvæd har man f. Ex. hos Hostrup 1844 i „Gjenboerne“ (Akt 2, Scene 1):

∴ Og dette skal være Hr. Smidtses Skaal,

Hurra! ∴:

Og Skam faa den, som ikke

Hr. Smidtses Skaal vil drikke!

Hurra! Hurra!

den Skaal var bra!

Hurra!

Side 71 Linje 25: *Fine*] forkortet af Josefine, dengang alm. Kvindenavn, sml. 1ste Binds Side 33 Linje 12.

Side 71 Linje 26: *Gehald*] (tysk) „Løighed, Værd“ (om tyske Laaneord med Forstavelsen *ge-* se Anm. til 1ste Binds Side 20 Linje 17).

Side 72 Linje 18: *arm*] i Betydningen „fattig“ er et Laaneord fra Tysk.

Side 72 Linje 25: *All kommer jo paa Øiet an, der seer*] den nu alm. Talemaade er mest kendt i den Form, den fik af Goldschmidt 1867 („Ravnens“): „Det søde afhænger af Øjnene, der see“.

Side 73 Linje 8: *aromatisk*] (græsk) „vællugtende“.

Side 73 Linje 20: *Adensaa*] Gaden (tæt ved Nørrevold) laa dengang i Byens Udkant, hvorfor ogsaa de unge Damer i Linje 27 siges at komme „fra Byen“ derud.

Side 73 Linje 25: *Violon*] Violinen (om Formen *Fiol* se Anm. til 1ste Binds Side 10 Linje 19).

Side 74 Linje 18: *Paa engang sig de unge Nger mindet*] minde sig i Stedet for mindes er en Tyskagtighed, som dengang var meget alm., og som der findes mange Sidedestykker til hos P. M., se f. Eks. Side 99 Linje 29: Han mindet sig et himmelsk Blik, Side 143 Linje 17: Haabets Løfter sig fornye, Side 145 Linje 24—25: deri sig møder. . . Hjerte og Fornuft, Side 162 Linje 5: Alt hun har lært hun godt sig minder, o. fl. St.; sml. f. Ex. Oehlenschläger 1803 („Guldhornene“): „De sig møde, de sig møde, | De forklarede Høie, | Kampfarvede, røde, | Med Stierneglans i Øie“; Baggesen 1807 („Giangangeren, og han selv“): „Hvis du dig et minder | (Og jeg vil troe dig) noget saadant Sted . . .“; J. L. Heiberg 1840 (Tilgivelsesdigt til „Syvsoverdag“): „Og Før og Nu og Oven og Herveden | For ham sig møde kjækt i Harmonie“. [Sml. ogsaa Anm. til 1ste Binds Side 21 Linje 5.]

Side 74 Linje 20: *Modesti*] (latin) „Erbarhed“; alm. i Holbergs Komedier.

Side 74 Linje 24: *Thi gav han nu sig Luft i muntert Sprag*] Sprog staar her, vel kun foranlediget af Rimmed, paa usædvanlig Maade = Tale.